

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מכללת ציון

פְּרֻשֶׁת וַיִּקְהַל - מִתְּנֵה טוֹבָה

"שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָּכֶם קֹדֶשׁ" (שמות לה, ב)

"מהו העולם הבא? הראנו דוגמתו!" - בורא עולם הראה להם את השבת!
כאשר עם ישראל היו צריכים לכפר על חטא העגל, מה הם קיבלו כתרופה לאותו חטא נורא? את השבת הקדושה!

כעת נשאל את עצמנו, האם אנחנו חשים את העונג הנפלא של העולם הבא ביום השבת שלנו? האם אנחנו חשים שנשמתנו מלאה בשמחה בכל רגע מרגעי השבת מפני העוצמה האדירה של התענוג שמפעפע בתוכה ביום האדיר הזה?

אם התשובה היא לא, כנראה שעדיין לא הרגשנו את העונג הרוחני שהנשמה שלנו זוכה ביום השבת!

לכן התורה הקדושה חוזרת ומצווה אותנו כמה פעמים שיש "מתנה טובה", כלשון הקדוש ברוך הוא.

כדי לחוש אותה ממשות בנפש וגוף, צריך לעשות את ההכנה לשבת, הן הכנה גשמית, והן הכנה רוחנית, להתבונן במתנה היקרה שנתן לנו הקדוש ברוך הוא.

יהי רצון שנזכה לחוש באמת את העונג המופלא הרוחני ביום שבת קודש.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

שְׁמֵי לַבַּיִת

שָׁמַי	כְּנִסְתֵי לַבַּיִת	צְאֵת לַבַּיִת	רֵבִינֵי תַּמַּר
18: 50	18: 12	16: 59	י"ט
18: 46	18: 09	17: 16	ת"א
18: 47	18: 09	17: 16	מ"ט
18: 49	18: 11	17: 18	כ"ב

בתחילת הפרשה התורה הקדושה חוזרת ומצווה את עם ישראל על שמירת השבת: "שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה לָּכֶם קֹדֶשׁ שִׁבְתוֹן לָהּ. כָּל הָעֲשִׂיָה בַּיּוֹם הַהוּא יִמָּוֶת" (שמות לה, ב).

זאת למרות שצווי שמירת השבת כבר הופיעה גם בפרשה הקודמת, חוץ ממה שנכתב בפרשת יתרו, בעשרת הדברות.

מדוע התורה הקדושה חוזרת שוב ושוב על הציווי של שמירת השבת?

מפני שאנחנו לא יודעים כל כך מהי שמירת שבת אמיתית. לא מדובר מבחינה טכנית של אי עשיית איסורים ושמירתה במצוות עונג שבת של אכילה ושתייה, אלא הכוונה בעונג הרוחני שהנשמה שלנו זוכה ביום הנפלא הזה.

מה הכוונה? בגמרא (שבת דף י"ב) מובא: הקדוש ברוך הוא, שברא את כל העולם כולו, פונה למשה רבינו ואומר לו: "מתנה טובה יש לי בבית גנזי ושבת שמה ואני מבקש ליתנה לישראל. לך והודיעם".

כעת נחשוב: בבית גנזיו של עשיר גדול יש מיליוני דולרים וזהב רב בבית גנזיו של העשיר הגדול בעולם יש מיליארדי דולרים וזהב גולמי במטילים טהורים חוץ מיהלומים יקרי ערך.

מה יש בבית גנזיו של מי שאמר והיה העולם? יש בבית גנזיו את השבת!

יתרה מכך, כאשר ישראל אמרו לפני הקב"ה:

הצלחה בגור"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב משואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רז דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'וליאנט יפית שרה בת ג'ינה דרוו בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה משואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עינת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעמה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל
לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר
לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן ארייס וליילד אורי חיים בן שלי

הצלחת דביר בן נלי רחל
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
הצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

שואל ומשיב בהלכה - ארבע פרשיות-שקלים - חלק א'

מה הן ארבע פרשיות ומה עניינה של פרשת שבת שקלים?

שאלה: ?

תשובה: !

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

ארבע פרשיות הן פרשות מיוחדות, שחז"ל תיקנו לקרוא, בנוסף לפרשת השבוע, בארבע שבתות לאורך חודש אדר שסמוך לניסן. בשנה רגילה הקריאה נעשית בחודש אדר ובשנה מעוברת באדר ב'. השבתות עצמן נקראות בשמות מיוחדים: 'פרשת שקלים', 'פרשת זכור', 'פרשת פרה' ו'פרשת החודש'.

בשנה מעוברת זמנה לפני ראש חודש אדר ב' ובשנה פשוטה בשבת שלפני ראש חודש אדר (או כשחל ר"ח אדר בשבת). בשבת מוציאים שני ספרי תורה. בספר השני קוראים את פרשת שקלים (ספר שמות ל, יא-טז). אם שבת זו היא גם ראש חודש, מוציאים שלושה ספרים: בראשון קוראים את פרשת שבוע, בשני את פרשת ראש חודש ובשלישי פרשת שקלים.

הסיבה לתקנת חז"ל שקוראים פרשת שקלים, מפני שבזמן בית המקדש היו משמיעים על השקלים באחד באדר. בתי הדין היו מכריזים בכל ערי ישראל. שכל אחד מישראל חייב לשקול מחצית השקל בשקל הקודש ולהביא לבית המקדש. היו מקריבים ממעוֹת מחצית השקל אלו החל מיום ראש חודש ניסן והלאה, קרבנות מתרומה חדשה. מקורות: מגילה (כט.), ירושלמי (שקלים ב.), טור וש"ע סי' תרפ"ה.

עוד אמרו חז"ל: גלוי וידוע לפני הקדוש ברוך הוא שעתיד המן לשקול שקלים על ישראל, כמו שנאמר: "וְעִשְׂתָּהּ אֶלְפִים כֶּסֶף אֲשֶׁקוּל עַל יְדֵי עֶשִׂי הַמֶּלֶאכָה" (אסתר ג, ט). לפיכך הקדים שקליהם לשקליו. מקורות: מגילה (יג:). לכן גם אנחנו קוראים בשבת זו פרשת שקלים.

אצל האשכנזים והתימנים, מפטירים בספר מלכים ב' פרק י"ב פסוקים א'-י"ז, ואילו הספרדים מתחילים בפרק י"א, פסוק י"ז. ההפטרה עוסקת בנדבת העם לבדק הבית בבית המקדש.

אם חל ראש חודש ביום ראשון לאחר שבת, נוהגים לומר בסוף ההפטרה פסוק ראשון ואחרון של הפטרת 'מחר חודש'.

בשבת שקלים, אם התגלה טעות בספר הראשון שבו קוראים בפרשת השבוע, עדיף לגלול את ספר התורה השני, לסיים בו את קריאת פרשת השבוע, ואחר כך יגלול אותו לפרשת כי תשא, מכיוון שהפרשיות אינן רחוקות אחת מהשנייה. זה עדיף מכך שיוציאו ספר תורה אחר.

אם טעה המפטיר, ולאחר שקרא בספר תורה פרשת שקלים קרא את הפטרת השבוע, אם נזכר באמצע ההפטרה, מפסיק ומפטיר: "ויכרות יהוידע" ויברך ברכות ההפטרה לאחריה. אין צריך לחזור ולברך ברכה ראשונה של ההפטרה.

אם לא נזכר עד שסיים את הפטרת השבוע ובירך ברכות שלאחריה, יש אומרים שצריך לחזור ולברך ברכות ההפטרה לפנייה ולאחריה כדי להפטיר: "ויכרות יהוידע" כתקנת חז"ל. יש אומרים שחוזר ומפטיר: "ויכרות יהוידע" בלי ברכות. ספק ברכות להקל, לכן יחזור להפטיר "ויכרות יהוידע" בלי ברכות. והוא הדין בשאר ההפטרות של ארבע פרשיות. מקורות: 'לקוט יוסף מועדים' עמוד רסח.

צדקה תציל ממות

בשכונה שלנו יש קונדיטוריה מיוחדת של עוגות ומאפים יקרים מאוד. בורא עולם בירך את בעל הבית והוא מצליח מאוד. ביום שישי אחד הגיע יהודי יקר, שהחליט לעשות זיכוי הרבים. הוא חשב כי כדאי לקיים שיעור קודש ביום שבת לעשרה אברכים שילמדו בין השעות 16:00 ל-18:00 בהתמדה.

כדי לתת להם שכר על לימודם, פנה למנהל המאפיה וביקש ממנו, אם הוא יכול לתרום לאברכים כסף ומיני מאפה לשעת לימודם. בעל המאפיה סירב בהתחלה, בטענה שכבר נותן ותורם כספים רבים לצדקה, אבל אז המתרים אמר לו: "תזכור, צדקה תציל ממוות".

טענה זו גרמה לבעל האפיה לשנות את דעתו. הוא מיד נתן לו 100 ש"ח לכל אברך וכן נתן עוגות טעימות ויקרות, שיחלק להם בזמן הלימוד בשבת קודש. בערב שבת קודש, כאשר מנהל המאפיה סגר את החנות, הוא התחשמל ל"ע ונפל לרצפה ללא הכרה. הבהילו אותו לבית החולים. הרופאים אמרו שאינם יודעים מה יהיה איתו - ואם בכלל יקום.

אבל זכות המצווה עמדה לו. בשבת קודש בדיוק בשעה 16:00, כשהתחילו האברכים ללמוד וטעמו ואכלו מהעוגות שתרם, התעורר והתחיל להתאושש באורח פלא עד שבסוף לימודם בשעה 18:00 דיבר וקם, כאילו לא היה כלום. והיה לפלא!

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט"?

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חינם במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל" 052-7652084 כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26 ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

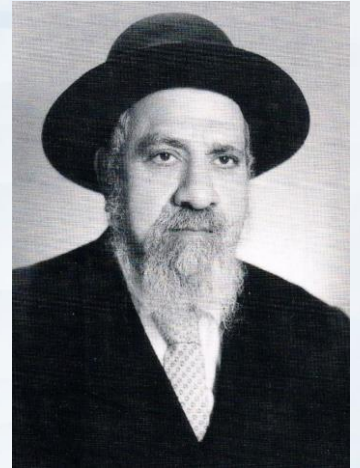
לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי בטל" 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - חכם סלמאן חוג'י עבודי זצ"ל

מרן הרב חכם סלמאן חוג'י עבודי זצ"ל - נולד בחודש תמוז ה'תרנ"ד (1894) בבגדאד. בילדותו למד בתלמוד תורה 'מדרש תלמוד תורה' ובישיבת מדרש בית זלכה. התבלט בשקידתו העצומה ועמד בראש חבורת תלמידים שלמדו יחד מעבר לשעות סדרי הישיבה, עד חצות הלילה. כדי להימנע מגיוס לצבא העות'מאני במלחמת העולם הראשונה, נמלט בשנת ה'תרע"ד (1914) עם הרב משה יהושע (לימים שימש כרבה של גבעתיים) לבצרה. שם התארחו בבית רב העיר חכם יחזקאל ששון.

רבינו יסד את ישיבת 'עזרא הסופר' בתקופה זו (בכפר שבו נקבר עזרא הסופר, ולכן קרא לישיבה על שמו). עד אז היתה שם קבוצה שלמדה רק תהילים וזוהר. רבינו בחר קבוצת תלמידים והתחיל ללמד תלמוד. בסיום המלחמה חזר לבגדאד והתחיל לשמש כראש ישיבת 'תומכי תורה'. בשנת ה'תרפ"ג (1923) נבחר לשמש כחבר הוועד הרוחני וחבר בית הדין בבגדאד. בשנת ה'תרפ"ח (1928) התחיל לשמש כאב בית הדין בבגדאד. בשנת ה'תש"ז (1947) התחיל לשמש כרבה הראשי של בגדאד וראש בית הדין לערעורים. עמד בראש הנהלת התלמוד תורה והחברה קדישא. מסר שיעורים גם במדרש בית זלכה.

בשנת ה'תשי"א (1951) עלה לארץ ישראל. בהתחלה לא הכירו אותו ורבינו בענוותנותו לא פרסם את עצמו. רבינו עסק לפרנסתו בקטיפ ובזיפות כבישים! אחד ממכריו ראה אותו ודאג לפרסם את שמו. בחודש שבט ה'תשי"ב (1952) התחיל לשמש כדיין בבית הדין בפתח תקוה. בתקופה זו התגורר בבית מרן הגאון הרב עבדיה יוסף זצ"ל. בשנת ה'תשט"ז (1957) התחיל לשמש כאב בית דין בירושלים. בשנת ה'תש"ך (1960) התחיל לשמש כנציג של מועצת הרבנות הראשית בוועדה לבחירת הרבנים הראשיים. בשנת ה'תשכ"ד (1964) שימש כחבר מועצת הרבנות הראשית. שנה לאחר מכן התמנה לבית הדין הרבני הגדול לערעורים. גאון אדיר. ענוותן מופלא. מסר שיעורים בבית הכנסת 'אוהל רחל' בשכונת רוחמה, 'מנחת יהודה', 'בחר', 'טוויג' ו'עזרא הסופר'.

גאון עולם. בקי עצום בכל ספרי הפוסקים! חסידותו, פרישותו וענוותנותו היו מן המפורסמות. היה רגיל בתעניות ובסיגופים. נהג להתענות גם בעשרת ימי תשובה. היה אוהב שלום ורודף שלום וגם למתריסים נגדו ומעליבים אותו היה שותק כשחיוך על פניו. נפטר ב-כ"ה אדר א ה'תשל"ג (1973). חי כ-71 שנים. ציונו בהר-הזיתים בירושלים.

אביו: ר' יצחק. **אימו:** מרת רימה. **חברותא:** המקובל הרב יעקב מוצפי. **מרבותיו:** המקובלים הצדיקים הרב יהודה פתיה, הרב שמעון אגסי, הרב שמעון מרדכי, הרב צדקה חוצין, הרב יצחק מכלל.

חכמי בגדד היו נוהגים לבקר בחגים בבית העשירים שהיו מחזיקי תורה. פעם אחת רבינו ביקר בביתו של אחד מעשירי העיר, שהיה מוקיר רבן. המשרת כיבד את רבי סלמאן בכוס תה מהביל ממותק בשלוש כפיות סוכר גדושות. העשיר ביקש ממשרתו להכין לו תה עם כפית סוכר אחת בלבד. העשיר ורבי סלמאן קיבלו את כוסות התה, בירכו ולגמו.

פניו של העשיר מיד השתנו. טעמו של התה היה דוחה. התברר כי המשרת טעה והחליף בין הסוכר למלח. הוא הכניס כפיות גדושות של מלח במקום סוכר. העשיר הביט בפני רבי סלמאן ונדהם. רבינו, שקיבל כוס תה 'ממותק' בשלוש כפיות גדושות במלח, לגם בהנאה את כל תכולת הכוס, כשהוא מראה שכולו שבע רצון ומדושן עונג ובלבד שלא לבייש את המשרת.

העשיר התפלא ושאל: "כיצד רבינו מסוגל לשתות כוס תה גדושה בשלוש כפיות מלח?!" תוך כדי דיבור העשיר התנצל על הטעות המצערת של המשרת. רבי סלמאן רמז לו שלא יקרא למשרת ויספר לו על טעותו המבישה ובכך יבייש אותו חלילה. רבי סלמאן הסביר: "אין דבר. מה ההבדל בין סוכר למלח? גם הסוכר לבן וגם המלח לבן. ה' יתברך ברא גם את זה וגם את זה ובהחלט עלולה לקרות טעות בהחלפה ביניהם." (מעובד מתוך 'הלמות עמלים')

פ עם אחת תלמיד הגיע לפני רבינו הגאון מרן הרב בן ציון אבא שאול עם רשימת שאלות בהלכה. התלמיד התחיל להרצות את שאלותיו בזו אחר זו ומרן הרב בן ציון עונה לעומתו: "מותר!", "אסור!". נותרו מספר שאלות שמרן הרב בן ציון אבא שאול חשש להתיר, לכן אמר לתלמיד: "בבית הכנסת 'עזרא הסופר', יושב חכם סלמאן חוג'י עבודי, מגאוני חכמי בבל ו'אב בית הדין הגדול' בירושלים."

"לך אליו, שאל אותו את שאלות ותחזור אלי כדי שאדע מה הצדיק ענה!". התלמיד בירר באיזה שעה רבינו מגיע. אמרו לו: "הרב פותח את שיעורו בשעה שתיים. אפשר לבוא לשאול אותו בין אחת לשתיים. הרב עונה על שאלות בשעה זו!". התלמיד הגיע בשעה אחת. הוא ראה אדם מבוגר שניקה את הספסלים בתוך בית-הכנסת.

המנקה שאל אותו: "מה אתה מחפש כאן?". התלמיד השיב: "היכן נמצא חכם עבודי?!" רבינו ענה: "מה אתה רוצה ממנו?". התלמיד הבין כי האדם המבוגר שמנקה את הספסלים ושאל אותו הוא רבינו. בענוותנותו רבינו לא חס על כבודו ולכן גם מרשה לעצמו לנקות את בית-הכנסת. עושה את תפקיד השמש.

התלמיד שאל את השאלות. על כל אחת ואחת רבינו ענה: "מותר!" כשהוא במקביל ממשיך לנקות את בית הכנסת. אותו תלמיד יצא במורת רוח ובתסכול גדול. הצדיק ענה על כל השאלות הקשות 'מותר'. התלמיד אפילו לא חשב לחזור ולהודיע למרן הרב בן ציון אבא שאול את תשובותיו של רבינו.

למחרת, מרן הרב בן ציון אבא שאול קרא לתלמיד ושאל: "נו, מה ענה לך חכם סלמאן?". התלמיד סיפר דברים כהוויתן: "הוא השיב מהר כלאחר יד. כיצד אסמוך על הוראתו?!" מרן הרב בן ציון נחרד ונזף בו: "מה עולה בדעתך? דע לך שהוא גאון עולם. בקי עצום בכל ספרי הפוסקים! לפני שעה לך 'מותר', העביר בראשו עשרות מראי מקומות מש"ס ופוסקים, ראשונים ואחרונים. אתה יכול לסמוך בוודאות על מה שפסק לך". (מעובד מתוך 'רבינו האור לציון')

